Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1988. gada 21. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem

(89/108/EEK)

(OV L 40, 11.2.1989, lpp. 34)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas parlamenta un padomes regula (EK) Nr. 1882/2003 (2003. gada 29. septembris)	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Padomes Direktīva 2006/107/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	411	20.12.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	212	29.8.1994
►**A2**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	17	23.9.2003

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1988. gada 21. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem

(89/108/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā cilvēku patēriņam paredzēto ātri sasaldēto pārtikas produktu (šeit un turpmāk - "ātri sasaldētie pārtikas produkti") ražošanas un tirdzniecības nozīme Kopienā aizvien palielinās;

tā kā atšķirības valstu tiesību aktos attiecībā uz ātri sasaldētiem pārtikas produktiem apgrūtina to brīvu apriti; tā kā tās var radīt nevienādus konkurences apstākļus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus izveidi un darbību;

tā kā tādēļ nepieciešams šos tiesību aktus tuvināt;

tā kā šā iemesla dēļ Komisijas normatīvajiem aktiem jāpaplašina iespējamā piemērošanas sfēra, attiecinot tos uz visiem cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem un ietverot ne tikai produktus, kas bez turpmākas apstrādes paredzēti piegādei galapatērētājam un restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citiem līdzīgiem liela pārtikas daudzuma sagādātājiem, bet arī turpmākai apstrādei un sagatavošanai paredzētus produktus;

tā kā šos noteikumus tomēr nav jāpiemēro produktiem, kurus pārdošanā nepiedāvā kā ātri sasaldētus pārtikas produktus;

tā kā jebkurā gadījumā ir jānosaka vispārējie principi, kas jāievēro attiecībā uz ātri sasaldētiem pārtikas produktiem;

tā kā vēlākā posmā līdzās iepriekšminētajiem vispārējiem principiem var vajadzības gadījumā pieņemt īpašus noteikumus atsevišķām ātri sasaldētu pārtikas produktu kategorijām saskaņā ar katrai no tām piemērojamo kārtību;

tā kā paātrinātas sasaldēšanas mērķis ir saglabāt pārtikas produktu sākotnējās īpašības, izmantojot ātro sasaldēšanu; tā kā nepieciešams visā produktā sasniegt – 18°C un zemāku temperatūru;

tā kā pie – 18°C visas mikrobioloģiskās norises, kas varētu pasliktināt pārtikas produkta kvalitāti, ir pārtrauktas; tā kā tādējādi pirms ātri sasaldētu pārtikas produktu pārdošanas galapatērētājam šo produktu glabāšanas un sadales laikā jāuztur vismaz tāda temperatūra, pieļaujot noteiktas tehniski nenovēršamām atkāpes;

tā kā tehnisku iemeslu dēļ noteikta temperatūras paaugstināšanās ir neizbēgama, un šā iemesla dēļ to var pieļaut ar noteikumu, ka tā nekaitē

([1]) OV C 175, 15.7.1985., 296. lpp. un OV C 12, 16.1.1989.
([2]) OV C 104, 25.4.1985., 17. lpp.

▼B

produktu kvalitātei, ko var nodrošināt ar piemērotiem glabāšanas un sadales apstākļiem, jo īpaši ņemot vērā krājumu atbilstīgu nomaiņu;

tā kā noteiktas tehniskās iekārtas, ko pašlaik izmanto ātri sasaldētu pārtikas produktu vietējā sadalē, katrā konkrētā gadījumā nespēj nodrošināt pilnīgu atbilstību ar šo direktīvu noteiktajiem temperatūras ierobežojumiem, un šā iemesla dēļ jāparedz pārejas sistēma, kas ļauj izmantot esošās iekārtas to derīguma laikā;

tā kā šai direktīvai tikai jānosaka sasniedzamie mērķi attiecībā uz paātrinātas sasaldēšanas procesā lietojamām iekārtām un temperatūru, kas jāievēro glabāšanas, tirgošanas, transportēšanas un sadales ierīcēs un iekārtās;

tā kā dalībvalstīm ir pienākums ar oficiālām pārbaudēm nodrošināt, ka ar lietojamajām iekārtām iespējams šos mērķus sasniegt;

tā kā šādas pārbaudes jebkuru tirdzniecības nolūkiem paredzētu oficiālu sertificēšanas sistēmu padara par nevajadzīgu;

tā kā ir vēlams paredzēt iespēju izmantot kriogēnā šķidruma un ātri sasaldējamā pārtikas produkta kontakta metodi; tā kā šī iemesla dēļ šiem šķidrumiem jābūt pietiekoši inertiem, lai nepiesārņotu pārtikas produktus ar sastāvdaļām tādos daudzumos, kas var radīt apdraudējumu cilvēku veselībai vai radīt nepieļaujamas izmaiņas pārtikas produktu sastāvā, vai pasliktināt to organoleptiskās īpašības;

tā kā, lai sasniegtu šo mērķi, ir jāpieņem šo vielu saraksts un jānosaka to tīrības kritēriji un izmantošanas nosacījumi;

tā kā uz ātri sasaldētiem pārtikas produktiem, kas paredzēti galapatērētājam un restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citiem līdzīgiem liela pārtikas daudzuma sagādātājiem - tiktāl, ciktāl tas saistīts ar šo produktu marķēšanu - attiecas Padomes Direktīva 79/112/EEK (1978. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz galapatērētājam pārdodamu pārtikas produktu marķēšanu, noformējumu un reklāmu ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 86/197/EEK ([2]); tā kā šajā direktīvā tādējādi jāparedz vienīgi sīki izstrādāti noteikumi, kas īpaši attiecas uz ātri sasaldētiem pārtikas produktiem;

tā kā, lai veicinātu tirdzniecību, būtu arī jāpieņem normas par to ātri sasaldēto pārtikas produktu marķēšanu, kas nav paredzēti piegādei sasaldētā stāvoklī galapatērētājam vai restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citiem līdzīgiem liela pārtikas daudzuma sagādātājiem;

tā kā, lai vienkāršotu un paātrinātu procedūru, Komisijai būtu jāuzdod paredzēt tehniskas dabas ieviešanas pasākumus;

tā kā visos gadījumos, kad Padome pilnvaro Komisiju ieviest normas, kas pieņemtas attiecībā uz pārtikas produktiem, būtu jānosaka kārtība, kas iedibina ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju Pastāvīgajā pārtikas produktu komitejā, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 69/414/EEK ([3]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro cilvēku patēriņam paredzētiem ātri sasaldētiem pārtikas produktiem, šeit turpmāk "ātri sasaldēti pārtikas produkti".

2. Šajā direktīvā "ātri sasaldēti pārtikas produkti" nozīmē pārtikas produktus:

([1]) OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp.
([2]) OV L 144, 29.5.1986., 38. lpp.
([3]) OV L 291, 19.11.1969., 9. lpp.

▼B

— kuri ir bijuši pakļauti atbilstošam sasaldēšanas procesam, pazīstamam kā "paātrinātā sasaldēšana", kas paredz to, ka atkarībā no produkta veida maksimālās kristalizācijas zona tiek mainīta tik ātri, cik iespējams, un produkta galīgā temperatūra (pēc termiskās stabilizācijas) visā produktā pastāvīgi tiek uzturēta – 18 °C līmenī vai zemāka un

— kurus tirgo tā, lai varētu noteikt, ka tiem piemīt šī raksturīgā pazīme.

Šajā direktīvā saldējumu un tam pielīdzināmus produktus neuzskata par ātri sasaldētiem pārtikas produktiem.

3. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot Kopienas noteikumus attiecībā uz:

a) tirgu kopēju organizāciju lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē;

b) veterinārsanitārajām prasībām.

2. pants

Tikai 1. panta 2. punktā paredzētajiem produktiem var būt 8. pantā un 9. pantā minētie nosaukumi.

3. pants

1. Ātri sasaldētu pārtikas produktu ražošanā lietotajām izejvielām jābūt nebojātām, ar uzticamu izcelsmi un tirdzniecībai piemērotā kvalitātē, kā arī vajadzīgajā svaiguma pakāpē.

2. Produktu sagatavošana un paātrinātā sasaldēšana jāveic tūlīt, izmantojot piemērotu tehnisko iekārtu, lai līdz minimumam ierobežotu ķīmiskās, bioķīmiskās un mikrobioloģiskās izmaiņas.

4. pants

Atļautie sasaldēšanas līdzekļi, izslēdzot visus citus, izmantošanai tiešā kontaktā ar ātri sasaldējamo pārtikas produktu, ir šādi:

— gaiss,

— slāpeklis,

— ogļskābā gāze.

Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas, dalībvalstis līdz 1992. gada 31. decembrim var atstāt spēkā savus tiesību aktus, kas atļauj kā sasaldēšanas līdzekli lietot dihloridfluormetānu (R 12).

Saskaņā ar 12. pantā noteikto kārtību, ciktāl tas nepieciešams, tiks noteikti tīrības kritēriji, kas jāievēro, lietojot šos sasaldēšanas līdzekļus.

5. pants

1. Ātri sasaldētu pārtikas produktu temperatūrai jābūt stabilai un uzturētai visā produktā – 18 °C līmenī vai zemāk ar transportēšanas laikā īslaicīgi pieļaujamām svārstībām ne vairāk kā 3 °C robežās.

2. Tomēr pieļaujamās produkta temperatūras atkāpes saskaņā ar labu glabāšanas un sadales praksi ir pieļaujamas vietējās sadales laikā un mazumtirdzniecībai izlikto preču saldējamos skapjos, ievērojot šādus nosacījumus:

▼B

a) šīs pieļaujamās atkāpes nepārsniedz 3 °C;

b) mazumtirdzniecībai izlikto preču saldējamos skapjos tās tomēr var pārsniegt 6 °C, ja tā un ciktāl to nolemj dalībvalstis. Tādā gadījumā dalībvalstis izvēlas temperatūru, vadoties no mazumtirdzniecībā esošo produktu un krājumu aprites aspekta. Tās informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem un šādu pasākumu iemesliem.

Komisija pārskata iepriekšējā apakšpunktā paredzēto pieļaujamo atkāpi, ņemot vērā tehnikas attīstību, un, vajadzības gadījumā, līdz 1993. gada 1. janvārim iesniedz priekšlikumus Padomei.

3. Dalībvalstis astoņos gados no šīs direktīvas paziņošanas var atļaut vietējā sadalē pieļaujamās atkāpes līdz 6 °C.

6. pants

1. Dalībvalstis:

a) nodrošina, ka paātrinātajā sasaldēšanā, glabāšanā, transportēšanā, vietējā sadalē un mazumtirdzniecībai izvietoto preču saldējamos skapjos lietotās iekārtas ir tādas, ka var garantēt atbilstību šīs direktīvas prasībām;

b) izlases veidā veic oficiālas ātri sasaldētu pārtikas produktu temperatūras pārbaudes.

2. Dalībvalstis neprasa, lai pirms ātri sasaldētu pārtikas produktu tirgošanas vai tirgošanas gaitā atbilstība 1. punkta noteikumiem būtu apstiprināta ar oficiālu sertifikātu.

7. pants

Piegādēm galapatērētājam paredzētos ātri sasaldētos pārtikas produktus ražotājs vai saiņotājs iepako atbilstīgā iesaiņojumā, kas aizsargā no mikrobiem un citiem ārējā piesārņojuma veidiem, kā arī no izžūšanas.

8. pants

1. Direktīvu 79/112/EEK piemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī direktīva un kuri domāti piegādēm bez turpmākas apstrādes galapatērētājam un restorāniem, slimnīcām, ēdnīcām un citiem līdzīgiem lieliem produktu piegādātājiem, ievērojot šādus nosacījumus:

a) realizācijas nosaukumam pievieno vienu vai vairākus no šādiem nosaukumiem:

dāniski: “dybfrossen”,

vāciski: “tiefgefroren” vai “Tiefkühlkost”, vai “tiefgekühlt”, vai “gefrostet”,

spāniski: “ultracongelado” vai “congelado rapidamente”,

grieķiski: “βαθείας κατάψυξης” vai “ταχείας κατάψυξης” vai “υπερκατεψυγμένα”,

angliski: “quick-frozen”,

franciski: “surgélé”,

itāliski: “surgelato”,

holandiešu valodā: “diepvries”,

portugāliski: “ultracongelado”,

▼A1

somu valodā: “pakastettu”,

zviedru valodā: “djupfryst”,

▼A2

čehu valodā: “hluboce zmrazené nebo hluboce zmrazená nebo hluboce zmrazený”,

igauņu valodā: “sügavkülmutatud vai külmutatud”,

latviešu valodā: “ātri sasaldēts”,

lietuviešu valodā: “greitai užšaldyti”,

ungāru valodā: “gyorsfagyasztott”,

maltiešu valodā: “iffriżat”,

poļu valodā: “produkt głęboko mrożony”,

slovēņu valodā: “hitro zamrznjen”,

slovāku valodā: “hlbokozmrazené”,

▼M2

bulgāru valodā: “бързо замразена”,

rumāņu valodā: “congelare rapidă”;

▼B

b) līdz ar minimālo derīguma termiņu norāda laikposmu, kurā ātri sasaldētus produktus drīkst uzglabāt iepircējs, kā arī glabāšanas temperatūru un/vai obligātās glabāšanas iekārtas;

c) marķējot jebkuru ātri sasaldētu pārtikas produktu, uz etiķetes norāda atsauci, pēc kuras var identificēt sēriju;

d) uz jebkura ātri sasaldēta pārtikas produkta etiķetes jābūt šādam skaidri salasāmam brīdinājumam: “pēc atkausēšanas atkārtoti nesaldēt”.

9. pants

1. Uz to 1. panta 2. punktā minēto produktu etiķetēm, kas nav paredzēti realizācijai galapatērētājam vai restorāniem, slimnīcām un citiem līdzīgiem liela pārtikas daudzuma sagādātājiem, obligāti norāda tikai šādus datus:

a) realizācijas nosaukumu, kas papildināts saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

b) masas mērvienībās izteiktu neto daudzumu;

c) atsauci, kas dod iespēju identificēt sēriju;

d) Kopienā pastāvoša ražotāja, saiņotāja vai pārdevēja vārdu vai nosaukumu un adresi.

2. Šā panta 1. punktā minētos datus norāda uz iepakojuma, konteinera vai iesaiņojuma, vai uz tiem piestiprinātajām etiķetēm.

3. Šis pants neietekmē Kopienas metroloģiskos noteikumus, kas ir sīkāk izstrādāti vai vispusīgāki.

10. pants

Dalībvalstis, pamatojoties uz saviem ražošanas, uzrādīšanas, kā arī marķēšanas noteikumiem, nedrīkst aizliegt un ierobežot jebkādu 1. panta 2. punktā minēto produktu tirdzniecību, ja šie produkti atbilst šīs direktīvas prasībām un pasākumiem, ko veic tās piemērošanai.

▼B

11. pants

Ātri sasaldētu pārtikas produktu paraugu ņemšanas kārtību, to temperatūras kontrolēšanas kārtību un temperatūru kontrolēšanas kārtību transportlīdzekļos, tirdzniecības bāzēs un noliktavās saskaņā ar 12. pantā paredzēto procedūru nosaka 24 mēnešos no šīs direktīvas izziņošanas.

▼M1

12. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 ([1]) 58. pantu (turpmāk tekstā – "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ([2]) 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼B

13. pants

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par tiem nekavējoties informē Komisiju. Veiktie pasākumi:

— ne vēlāk kā 18 mēnešus pēc šīs direktīvas izziņošanas ([3]) atļauj šai direktīvai atbilstošo produktu tirdzniecību,

— ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc šīs direktīvas izziņošanas aizliedz šai direktīvai neatbilstošo produktu tirdzniecību.

2. Attiecībā uz mazumtirdzniecībai izlikto preču saldējamiem skapjiem pēc šīs direktīvas izziņošanas sekojošajā astoņu gadu laikposmā dalībvalstis atstāj spēkā tiesību aktus, kas tika piemēroti šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā.

Šajā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju, izklāstot sava lēmuma iemeslus.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

([1]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([2]) Padomes Lēmums 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.).
([3]) Šī direktīva dalībvalstīm paziņota 1989. gada 10. janvārī